"Ey Cebrâi'lin, Mikâil'in ve İsrafil'in Rabbi! Göklerin ve yerin yaratanı, gizli ve aşikarı bilen Allah'ım! Ayrılığa düştükleri şeylerde kulların arasında sen hükmedersin. İhtilafa düşülen şeyde beni, izninle Hakk'a ulaştır. Şüphesiz sen, dilediğini doğru yola iletirsin."

Ebu Seleme b. Abdurrahman İbn Avf -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir. Müminlerin annesi Âişe -radıyallahu anhâ-'ya Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- geceleyin namaz için kalktığı zaman namazına ne ile başlardı? diye sordum. Şöyle dedi: "Geceleyin namaz için kalktığı zaman namazına; «Allahumme Rabbe Cibrîle ve Mîkâîle ve İsrâfîle, fâtıre's-semâvâti ve'l-ardi, âlime'l-ğaybi ve'ş-şehâdeti, ente tahkumu beyne ibâdike fîmâ kânû fîhi yahtelifûne. İhdinî limahtelefû fîhi mine'l-Hakkı bi iznike. İnneke tehdî men teşâu ilâ sırâtın müstakîm/Ey Cebrâi'lin, Mikâil'in ve İsrafil'in Rabbi! Göklerin ve yerin yaratanı, gizli ve aşikarı bilen Allah'ım! Ayrılığa düştükleri şeylerde kulların arasında sen hükmedersin. İhtilafa düşülen şeyde beni, izninle Hakk'a ulaştır. Şüphesiz Sen, dilediğini doğru yola iletirsin."
[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Ebu Seleme b. Abdirrahman b. Avf -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir. Müminlerin annesi Âişe -radıyallahu anhâ-'ya Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in geceleyin namazına hangi dua ile başladığını sormuş ve Aişe radıyallahu anhâ şöyle demiştir: "Geceleyin namaz için kalktığı zaman namazına; «Allahumme Rabbe Cibrîle ve Mîkâîle ve İsrâfîle/Ey Cebrâi'lin, Mikâil'in ve İsrafil'in Rabbi!» Allah, herşeyin Rabbi olduğu halde bu üç meleğin özellikle zikredilmesi, bunların diğer meleklere olan üstünlüğü sebebi iledir. Burada, Cebrâil -aleyhisselam-'ı, diğer meleklerden önce takdim ederek zikretmiştir. Çünkü Cebrâil, semâvi kitapların eminidir ve dini işlerin tamamı ona döner. İsrâfîl'i de en son da zikretmiştir. Zira o, kendisi ile kıyametin kopacağı sûra üfleyecek olandır. Mikâil'i ortada zikretmiştir. Çünkü o, dünya işlerinin kendisi ile ayakta durduğu ve rızık işlerinin kendisi ile alakalı olduğu yağmur ve bitkilerle görevlidir.) «Fâtıre's-semâvâti ve'l-ardi/Gökleri ve yeri yaratan»; yani onları bir benzeri ve öncesi olmaksızın yoktan var edendir. «Âlime'l Ğaybi ve'ş Şehâdeti/gizli ve aşikarı bilen»; yani kullara gaip (gizli) olanı ve kulların müşahade ettiklerini bilendir. «Ente tahkumu beyne ibâdike fîmâ kânû fîhi yahtelifûne./Ayrılığa düştükleri şeylerde kulların arasında sen hükmedersin»: dünyada din ile alakalı işlerde ihtilaf ettikleri zaman kullar arasında sen hükmedersin. «İhdinî limahtelefû fîhi mine'l-Hakkı bi iznike/İhtilafa düşülen şeyde beni, izninle Hakk'a ulaştır»; yani kolaylaştırman ve başarılı kılman ile insanların ihtilaf ettikleri din ve dünya işlerinde beni hakka ve doğruya ilet. «İnneke tehdî men teşâu ilâ sırâtın müstakîm./Şüphesiz Sen, dilediğini doğru yola iletirsin»; muhakkak ki

dosdoğru ve hak yola sen iletirsin.